

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

496.5

Hely

Idő

"1926"

Személy

Szerző:

Cím: *A kisajátított Zugliget*

Forrás:

Magyarország

Bm

(Hely)

1926. 4. 4.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

A kisajátított Zugliget

**Drótsövények és kőfalak akadályozzák a közlekedést
Utak és hegyoldalak — magántulajdonban**

(A Magyarország tudósítójától.)
Az idegörlő munkában kifáradt pesti polgár egy-két évvel ezelőtt még könnyebben jutott egy kis zugligeti ideget és erőt felfrissítő üdüléshez. Leszállt a zugligeti végállomáson a villamosról, elindult a »Fécén« vendéglő elé vezető gyalogúton, vagy a nyugati irányban vezető Csermely úton és pár pernyi gyaloglás után a szabad erdőben találta magát. Tilalomfa nem igen akadályozta meg a friss levegő, a pormentes pázsit, az idegnyugtató, csendes erdő élvezését.

Mostanában azonban szomorúan megváltozott a helyzet. Jóformán lépten-nyomon sűrűn felállított tilalomtáblákra talál az ember, a következő, nem nagyon biztató feliratokkal:

Magánút!

Idegeneknek tilos az átjárás!

Magántelek!

A táblák feliratainak van még sok más variációja is, de egytől-

egyig mind azt a lesújtó figyelmeztetést tartalmazza az üdülést kereső kirándulók számára, hogy nem szabad a füre lépni, nem szabad az út porából az erdő fái közé menni. Az üdülési szándékot fizikailag is megakadályozzák a hatalmas erdőterületeket elzáró kőfalak, vagy provizórikus drótkerítések.

A zugligeti kirándulók legkellemesebb és legmegszokottabb útiránya a »Fácán«-hoz vezető út volt, mely a villamos végállomástól jobbra nyílik. A rövid idővel rendelkező pesti ember pár percig haladt ezen az úton és már ott volt a természet ölében, az arnyas fák sűrűjében. Ez az út teljesen bezárult a kirándulók előtt. Mingyárt az elejét elzárja a »Zugligeti üdülőttelep« nagy vasrácsos kapuja, megfelelő kerítésekkel és a kapu tetején is ott van a szívesen invitáló, »Magánút« feliratú tilalomtábla. Hogy miért »magánút« ez az út, melyet évtizedeken keresztül használt a nagyközönség és amely a legkinálkozóbb, legközelebbi arnyas út a »Fácán«-hoz és a »Disznófó«-hoz, nem tudjuk. Annyi bizonyos, hogy ennek az útnak a kisajátítása egy teljesen pormentes, hosszú és kellemes utat, egyszermind egy egész er-

dős hegyoldalt zár el a nagyközönség elől.

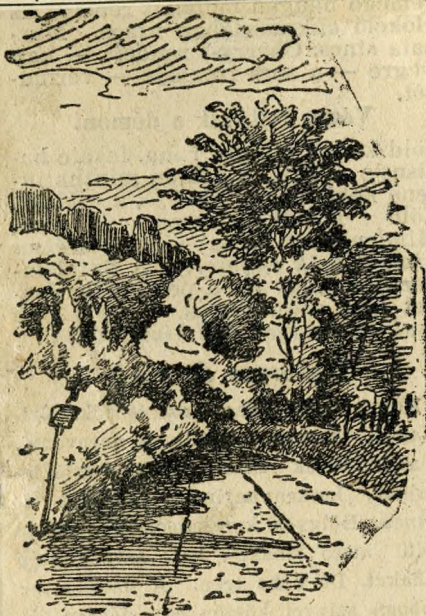
A zugligeti üdülőttelep kertéssel elzárt környéke

A »Disznófó« felé jelenleg csak az autók és kocsik által sűrűn használt, poros, üdülést nem nyújtó kocsúton mehet az ember. Joggal tehető fel a kérdés, mi szükség

van arra, hogy az üdülőttelep ilyen hatalmas, nemrég még közterületet vegyen magántulajdonba és elzárja a nagyközönség elől a legszébb, legegészségesebb utat? A telep amúgy is igen szép helyen fekszik, van jókora nagy parkja, a hosszú, hosszú utat és a gyönyörű hegyoldalt pedig a telep üdülői a kirándulókkal együtt is használhatnák sétálásra, hiszen óriási területről van szó.

Itt volna még a végállomástól balra emelkedő, 45 foknál nem sokkal enyhébb »Hunyadi-órom«, melynek csenevész bokrok közt kanyargó, köves ösvényeit csak gyakorlottabb turisták tudják használni. Ilyen meredek hegynek a megmászása sokkal inkább jelent fáradságot, mint üdülést. A hegy tetejét gyéren borító csereserde amúgy sem nyújt sok gyönyörűséget. És ebben az irányban sem talál az ember szabad mozgásra, mert az alant húzódó Csermely út villakertjei az erdőben »esznek el és aki itt akarna az útra letérni, akaratlanul is ismét csak a magántelek, a kőfalak és drótkerítések tömkelegébe jutna, nem is beszélve a sűrűn kínálózó és feletté kélemetlen kutya-kalandokról.

De meg lehet próbálni még egy harmadik útírányt is: a villamosvágányok képzelt meghosszabbításában húzódó Csermely utat.

'A Csermely, út részlet

Ez az út régen beépített telkek között vezet és egész alsó része kockakövekkel van burkolva.

A Zugliget vidékének magántulajdonba való bocsátása a kirándulók szempontjából egyenesen

tönkretette a Zugligetet, mint üdülő- és kirándulóhelyet. Olyan új és új alkalmakat kellett volna teremteni, hogy a kevés idővel rendelkező embereknek is módjuk legyen az üdülésre, egészségük ápolására. Ehelyett a Zugliget már-már valósággal elzáródott a kirándulók elől. A fővárosnak a jövőben minden erővel meg kell akadályoznia, hogy a kirándulási lehetőségek a minimumra redukálódjanak. *Nem szabad tovább is áruba bocsátania a még meglevő szabad erdőterületeket, hanem meg kell tartania köztulajdonban,* a főváros közönsége részére, mert ha ily módon és ily tempóban folytatódik a magánosok térfoglalása, akkor rövidesen kizárólag csak a poros országutak állnak majd a nagyközönség rendelkezésére és csak kerítéseken és drótsövényeken keresztül tud majd az üdülést kereső gyönyörködni a pompás vidékekben, a szebbnél-szebb erdőkben, melyekben nem is olyan régen még szabad utak vezettek. A szerencsés magánosok tilalomfáinak, drótsövényeinek és kőfalainak nem szabad szaporodnia a Zugligetben. Nagy kár, hogy az eddigiek is feltűnhettek ott.